

De volksontbindende invloed der vrijmetselarij

Gedurende de duizenden jaren, welke achter ons liggen, hebben de cultuur-dragende volkeren altijd verbitterd geworsteld met de bovenvolksche krachten en zijn daarbij... te gronde gegaan.

Verdwenen zijn de Indo-Ariërs, de Egyptenaren, de Grieken, de Romeinen; verdwenen zijn de Gothen, de Vandalen, de Longobarden, of hoe zij nog verder heetten; zij allen, zij verdwenen. Wat ons over vele dezer volkeren verteld werd, was slechts een caricatuur der werkelijkheid.

Wij herinneren ons nog, dat bijv. over onze eigen voorouders op school geleerd werd, dat zij lui waren, dat zij om hun vrouwen dobbelden, zich uit de schedels hunner verslagen vijanden bedronken, kortom, dat zij... barbaren waren.

Wij wilden geen barbaren zijn, wij wilden “geciviliseerd” zijn! Wij verloochenden onze voorouders en... en maakten de geschiedenis van een kromneuzig, scheefbekkig, platvoetig woestijnvolk tot de onze en zouden daarbij ook te gronde zijn gegaan ten voordeele der bovenvolksche machten.

Want deze caricatuur onzer geschiedenis werd gefabriceerd door de bovenvolksche machten; wat ook verdween, zij bleven! Het zijn altijd:

1. een onderras;
2. een politiek priesterdom en
3. een geheime bond.

Zij verwisselden slechts van naam. In het huidig tijdperk onzer avondlandsche cultuur kennen wij ze als:

1. het Jodendom;
2. het politiek Christendom en
3. de vrijmetselarij.

Van deze drie machten is de laatstgenoemde de gevaarlijkste!

Openlijk eischt het Jodendom, als uitverkoren volk Gods, de wereldheerschappij.

Openlijk predikt het politiek Christendom het Christelijk wereldrijk (of het Roomsche “Sacrum Imperium” — Christus Rex — of het Protestante oecumenisch “Rijk Gods” — Christus Victor — bedoeld wordt, is bijzaak) onder zijn leiding. Geheel anders daarentegen de vrijmetselarij! Als een sluipende giftslang tracht zij zich van haar prooi meester te maken, terwijl zij haar biologeert met het voorwendsel, slechts te streven naar “ontwikkeling van al die eigenschappen van geest en gemoed, die den(!) mensch en de(!) menschheid kunnen opvoeren naar hooger geestelijk en zedelijk peil” (art. 2 der Grondwet van het nu ontbonden Grootoosten in ons land). En de volkeren hebben haar geloofd en niet bemerkt, dat daardoor de slang het geheele, zich zoo menigvuldig ontplooiend, menschelijk leven besturen wilde; op die wijze het menschedom politiek, economisch, filosofisch en religieus zou leiden,

In zijn zeer officieel geschrift “De Vrije Metselaren” (het werd toch in Nederlandsche vertaling uitgegeven ten voordeele van de maconnieke Louisa-Stichting) zegt Broeder P. Tempels dit openlijk (blz. 4 en 5):

“(De Vrijmetselarij is) niet een van die evolutiën of omzettingen van den menschelijken gedachtengang; (zij is) daarentegen de keten, de band, die de verschillende uitingen dier gedachte aaneenschakelt. De wijsgeerige, de godsdienstige en de staatkundige stelsels zijn slechts sporten; (zij is) evenwel de ladder en te gelijker tijd de kracht, om van de eene sport tot de andere te voeren. (Zij is) slechts eene tucht of eene oefeningswijze; maar voorwaar, die oefeningswijze is de sleutel tot de menschelijke ontwikkeling.”

Kon het wel duidelijker worden gezegd? Toch hebben de volkeren het niet begrepen en de waarschuwend stemmen niet geloofd; neen, in tegendeel, zij hebben ingestemd met het hoongelach der vrijmetselarij, als de waarschuwend volksche menschen belasterd, wegens belediging van een volksgroep!?) gerechtelijk bestraft of uit hun betrekking gestooten werden. Maar dat is nu voorbij. Voor eeuwig!

Nu kan eindelijk gesproken worden. Nu wordt gesproken, duidelijk en helder! Nu wordt gehandeld! Het is slechts jammer, — en voor het Nederlandsche Volk niet zeer eervol — dat wij het niet uit eigen kracht konden doen.

In de geringe, ter beschikking staande, ruimte is het niet mogelijk, het geheele vraagstuk te behandelen. Daarvoor is het te uitgebreid. Verteld en bewezen zou kunnen worden, dat de Britsche “Glorious Revolution” (1689) het werk der broeders was en dat daarmee de parlementaire democratie — als instrument der vrijmetselarij — gegrondvest en het fundament van het “Empire” gelegd werd; dat de Amerikaansche Vrijheidsoorlog terug te voeren is op den broedertwist van twee concurrerende Engelsche Groot-Loges; dat de vrijmetselarij direct de hand in het spel had bij de Fransche revoluties van 1789, 1793, 1830 en 1848, de Commune van 1871, de Volksfront-regeering van 1936, de Spaansche, Russische, Chineesche, Nederlandsche (1795), Belgische (1830) revoluties, de Zuid-Amerikaansche vrijheidsoorlogen, den wereldoorlog 1914—1918 en de ontketening van den huidige Engelschen oorlog en dat de houding der Vereenigde Staten in het huidig conflict en ten opzichte van China slechts te verklaren is uit het vrijmetselaarsdom van President Roosevelt.

Maar hoe belangrijk en interessant deze gebeurtenissen ook zijn, men komt daarmee niet tot de kern van de zaak; deze gebeurtenissen zijn slechts mijlpalen langs den weg tot het doel der vrijmetselarij.

Deze weg is een zigzag, want menigmaal moeten de broeders met den stroom der gebeurtenissen meedrijven, terwijl anderwerf volksche menschen, die de loge voor hun doeleinden gebruikten, de broeders dwongen, mee te gaan. Men moet niet vergeten, dat op deze wijze ook veel goeds bereikt werd. Maar taai, als een eeuwig priesterdom, volgt de vrijmetselarij haar doel.

Broeder Tempels (co. blz. 4) zegt het zoo duidelijk:

“(De Vrijmetselarij) verklaart: ‘Mijn grondbeginsel staat boven alle betrekkelijke waarheden, boven alle tijdelijke aangelegenheden. Ik ben pasklaar voor ieder tijdperk, voor ieder volk en ik neem genoeg met iedere overgangs- omstandigheid.’

Wat is nu dat doel?

Albert Pike zegt het ons in “Morals and Dogma” — den bijbel der broeders — kort en bondig (blz. 220):

“De geheele wereld is slechts één republiek, waarvan iedere natie een familie is en ieder individu een kind. De Vrijmetselarij, op geenerlei wijze afbreuk doende aan de verschillende plichten, welke de verscheidenheid der staten verlangt, tracht een nieuw volk te scheppen, samengesteld uit menschen van vele naties en tongvallen, welke allen tezamen gebundeld zullen worden door de banden van wetenschap, moraal en deugd.”

De stichting eener wereldrepubliek en de aankweking van een nieuw, verbasterd, wereldras, met de daarbij behorende wereldtaal en de verlaging van de nationaliteit tot een zuiver formeel begrip geldt dus het streven der broeders. Dat is niet de meening van een enkeling, al was deze tijdens zijn leven de Paus der vrijmetselarij.

Neen! Het is de meening van den geheelen bond!

Trouwens, de uit vele tongvallen samengestelde wereldtaal is er. Zij is het Esperanto van den Jood Zamenhof, welke taal volgens het I.F.L. (Internationales Freimaurerlexikon, kolom 450 en 451): “ook door vele vrijmetselaren als een weg tot internationale overeenstemming en als middel tot verzoening der volkeren beschouwd wordt. Dat leidde in 1905 op het eerste Esperantocongres te Boulogne tot stichting der vereeniging ‘Esperanto-Framasona’. Hieruit ontstond vervolgens de ‘Universala Framasona Ligo’, de huidige op een aanmerkelijk breedere basis geplaatste ‘Algemeene Vrijmetselaars-Liga’, wier Esperantogroep sedert dien op alle Esperantocongressen vertegenwoordigd was”.

(In deze Liga waren Nederlandsche broeders leidende persoonlijkheden).

Ook de top der verlangde wereldrepubliek was er reeds: het was de Volkenbond — het wereldparlement van Genève, tot oprichting waarvan op het internationaal vrijmetselaarscongres van 28, 29 en 30 Juni 1917 te Parijs besloten was, zoodat in vervulling ging, wat Broeder Tempels (co. blz. 58 en 59) als wenschdroom voor zich zag:

“De Vrijmetselarij is wellicht ternauwernood uit hare eerste ontwikkelings-periode getreden. Zij zal den rijperen leeftijd binnentreden, wanneer men de uitverkorenen der volkeren, in de Loges zal zien te zamen komen, die daar, hoewel inderdaad in denkbeelden verschillende, toch door den magonnieken band vereenigd zullen zijn.”

Het is niet zonder reden, dat Genève, naast den Volkenbond, ook het secretariaat der “Association Maconnique Internationale” (A.M.I.) herbergt.

Het kan nu niemand meer verwonderen, in het I.F.L. (kolom 1189) te lezen:

“Er is een oorspronkelijk gevoel van patriotisme voor het eigen volk. In vurig gevoel staat de vrijmetselaar hierin bij niemand achter. De vrijmetselaar heeft echter buitendien nog zijn patriotisme der menschheid, het gevoel van verbondenheid met alle menschen.”

Voor degenen, die zoo denken, zijn er geen slagboomen meer!

Zoo verkondigt een vrijmetselaarslied uit den bundel: “La Lire Maconne” (opgedragen aan de loges in Nederland) van het jaar 1775 (blz. 280):

“Een Burger van ‘t Heel-al te wezen” Is ‘t pit der Vrije Metz’laarij.”

Zoo zongen de Duitsche broeders:

“Daar is het Metslaars Vaderland
Waar men elkaar kent aan den druk der hand,
Elkaar kent aan het teeken en het woord,
In Oost en West, in Zuid en Noord,
Waar eeuw’ge gloed den hoofdkruin schroeit
En eeuw’ge sneeuw op de bergen gloeit.
Zoo ver God Zijn hemel spant
Reikt ons groot Vaderland!”

En antwoordden de Nederlandsche macons:

“Aan den uithoek van de Wereld.
Waar de Zon het breinvocht kookt,
Waar de Vorst den adem perelt,
Waar de Hecla homlend rookt.
Waar de Metslaar heen moog reizen.
Overal is ‘t Vaderland!
Waar de Metslaar heen moog wijzen.
Staat d’Olijf voor hem geplant!”

(Vrijmetselaars Gezangen – 5855 – blz. 57).

Daarom hoort de broeder van Nederlandsche nationaliteit, bij de verheffing in den 2en graad, zich door den Voorzittend Meester toespreken:

“Gij zijt Wereldburger, Uw arbeid moet dus het nut van allen beoogen, dit, ja! dit is een der eerwaardigste kenmerken onzer Orde. De Vrijmetselaar, is Vrijmetselaar in het Oosten, Westen, Noorden en Zuiden; overal waar Menschen wonen is zijn Vaderland; elk Mensch is zijn Broeder, voor allen moet hij arbeiden, voor allen moet hij Medgezel Vrijmetselaar zijn!”

(Rituaal voor den graad van Medgezel—Vrijmetselaar — 1865, blz. 9).

Schreef ook niet de Grootsecretaris van het nu ontbonden Grootoosten in Nederland A. F. L. Faubel in “De Vrijmetselarij — Oorsprong, Wezen en Doel” (blz. 193):

“Is het niet een beetje eigenwaan als wij in ons Wien Neerlandsch bloed zingen, dat het van vreemde smetten’ vrij is? Waarom is het opnemen van het vreemde een besmetting?”

Ja, als zoo gedacht wordt, dan verbaast het niet meer, een Joodschen metselaar uit Den Haag van zijn verbasterde kinderen te hooren zeggen, dat zij “het prototype van het nieuwe wortelras zijn!”

Dat klopt dan volkomen met de plannen voor Pan-Europa van Graaf Coudenhove-Kalergi, een bastaard van een Duitschen vader uit een Japansche moeder, Rooms-Katholiek en Hooggraad vrijmetselaar en ten slotte nog met een Jodin gehuwd. Hij schreef:

“De mensch der verre toekomst zal bastaard zijn. De huidige rassen en kasten zullen aan de toenemende overwinning van ruimte, tijd en vooroordeel ten offer vallen. Het Eurazisch-negroïd toekomstras, uiterlijk gelijkend op het Oud-Egyptische, zal het veelvoud der volkeren vervangen door het veelvoud der persoonlijkheden .... In plaats van dat het Jodendom werd vernietigd, heeft het door dit toekomstig proces van uitverkiezing Europa met tegenzin veredeld en zich tot leidende natie der toekomst opgevoed. Zóó heeft een goedige Voorzienigheid, op het oogenblik dat de feudale adel verviel, door de emancipatie der Joden een nieuw adelsras door de genade des Geestes geschonken!”

Dat beteekent de vernietiging der volkeren! Dat is oproer tegen de Goddelijke Voorzienigheid!

Dat is opstand tegen den Goddelijken Wil, het Goddelijk Gebod!

Dat is de Zonde tegen het Bloed!

Eerst nu het doel der vrijmetselarij onderkend is, kan deze geheimzinnige organisatie beoordeeld worden. Eerst nu kan haar weg vervolgd worden, eerst nu komt klaarheid in verschillende duistere gebeurtenissen.

Voor het bereiken van dit doel vermoordde zij volksche menschen, veroorzaakte zij revoluties, ontketende oorlogen en vond zij de democratie uit. Vooral dit laatste middel is het voornaamste en werkt het meest zeker. Revoluties kunnen, evenals oorlogen, het tegendeel veroorzaken dan met de ontketening werd bedoeld — het volksche Spanje werd geboren uit de vrijmetselaarsrevolutie van 1931, het nationaalsocialistisch Duitsland uit den verloren oorlog 1914—1918, het fascistisch Italië uit den verloren vrede van Versailles. Naar deze middelen grijpt de broederschap dan ook maar alleen, als zij zeker is van het doel — de Fransche Revolutie van 1789, of als er geen andere weg meer voor haar openstaat — de huidige Engelsche oorlog. De democratie werkt veel zekerder, zonder opzien, zonder lawaai!

Haar leuze: Vrijheid! Gelijkheid! Broederschap! heeft slechts ten doel de ontworteling van de menschen van alles, wat hun heilig moest zijn!

Vrij van God en Gebod, vrij van ras, volk en gezin! Het minderwaardige gelijk aan het meerwaardige! Broeder met alles wat leeft! Eerst dan is het den broeders mogelijk, hun doel te bereiken, wat volgens het I.F.L. (kolom 126 en 127) heet:

“De vrijmetselarij voelt zich bevoegd het menschelijk hart als een ruwen steen te behouwen, het in den voor zijn bestemming betamenden vorm te brengen en het te voegen in den kunstigen bouw van Salomo’s tempel, den bouw der menschheid.”

Deze tempel der menschheid zal volgens het I.F.L. (kolom 1566):

“zoodanig worden opgericht, dat men geen hinderlijk geruisch, geen ijzeren werktuig zal te hooren krijgen. De steenen zullen zich zoodanig aaneenvoegen, dat zij zonder verdere verbinding houden. Rondom dezen bouw zullen vrede en eendracht heerschen.” Ja, de vrede

van de slavernij, de vrede van het graf! En daarvoor is het nodig, de bestaande Goddelijke orde te vernietigen. Het is niet voor niets, dat het devies van den Ouden en Aangenomen Schotschen Ritus van 33 Graden, het leidende lichaam der broederschap luidt: “Ordo ab Chao”: Orde door den Chaos! of Broeder Faubel (co. blz. 231) te hooren verkondigen:

“Door kruis en leed naar de Kroon, door chaos naar recht en orde, door duisternis naar het Licht, struikelen en opstaan, worstelen en overwinnen, zoo ziet de Vrijmetselaar zijn levensgang, den levensgang van den mensch. Daarom heet de volksche gedachte in het vocabulair der broeders barbaarsch, zooals Faubel het in het officiëele (slechts voor broeders bestemd) “Correspondentieblad” van 1 November 1935 (blz. 41) bevestigt:

“Het nationalisme is een eenzijdige en bovenmatige verheerlijking van het eigen volk, dat uiteraard ook leidt tot onverdraagzaamheid tegen binnen ‘s lands grenzen levende groepen van ander ras of die internationaal georiënteerd zijn (joden, marxisten, vrijmetselaren, Odd-Fellows, Rotary, enz.). Nationalisme is een overblijfsel van oerinstincten uit den vóór-christelijken tijd, toen elk volk een vijand zag in het andere;

Het is dus vanzelfsprekend, dat onze voorouders door de broeders steeds als “barbaren” worden voorgesteld; niet alleen nu, doch altijd en doelbewust!

In het “Book of Constitutions”, dat naast de “Old Charges” ook de z.g. geschiedenis van het gilde der vrije metselaren bevat, schreef James Andersom o.m.:

“De Noordelijke Volkeren in Europa, namelijk de Gothen, Vandalen, Hunnen. Allemanen, Herulen, Sueven, Daciërs, Alanen, Franken, Gepiden, Saksen, Angelen, Dongobarden en nog meer andere, hadden, toen het Romeinsche Rijk in verval geraakte, tragsgewijze aan macht toegenomen en grepen Azië, Griekenland, Gallië, Spanje en Afrika, ja Italië zelfs, vijandelijk aan, dewijl zij toch, als vijanden van kunst en wetenschappen, de beschaafde wereld met krijgsachtige woede en grove onwetendheid als een zondvloed overstromd hebben.”....

(Theodorik) en zijn nakomelingen heerschten 48 jaar als koningen van Italië, totdat Totila, A.D. 540, tot koning verkozen werd.

Deze koesterde het booze plan, den naam van en het aandenken aan het oude Rome te verdelgen en stak de stad in brand, welke brand 13 dagen duurde; hij had ook reeds twee derden van deze prachtige hoofdstad der wereld in de asch gelegd, eer- en voordat hij door Bellisarius, A.D. 547, teruggeslagen werd. O Gothische onwetendheid! En hier mogen wij het tijdstip vaststellen, waarop de Augustinische bouwwijze in Italië en het Westen geheel verloren ging.”

Het oude Rome, in zijn vervalperiode, toonde het beeld van den wereldstaat, zooals de vrij-

metselaren van toen en nu zich als ideaal droom(d)en. De toenemende rassenchaos schiep de mogelijkheid tot het bouwen van een gecentraliseerd wereldrijk, waarin de broeders aan de touwtjes zouden trékken, doch was tevens oorzaak van de vermolming van dit Rijk. De volksche krachten van dien tijd kwamen toen tot gelding en vernietigden het, hun eigen aard bedreigende, Rijk. Dat verklaart de woede en haat der broeders van toen en nu tegen het volksdom. Daarom belasteren zij dit! Daarom worden, in strijd met de waarheid, onze voorouders tot “barbaren” gestempeld, zoodat “men” hen tegenwoordig verzaakt. Daarbij schrikt de “O, zoo edele broederschap” voor de grofste leugen niet terug! en worden, zooals

uit het bovenstaande blijkt, onze edele voorouders op een lijn gesteld met de cultuurvernietigende Aziaten, de Hunnen. Hier hebben we dan ook de bron van het begrip “Vandalisme” en den oorsprong van het Engelsche scheldwoord, “Hunnen”, wat broeder Winston Churchill zoo vlijtig gebruikt, als hij het over onze Duitsche bloedverwanten heeft.

Deze geschiedenisvervalsching alléén is echter niet voldoende voor het bereiken van het doel, het metselen van den “Tempel der Menschheid”. (Aan dit doel ontleenen de broeders het recht, zich “vrije metselaren” te noemen; deze naam heeft niets te maken met de gilden der werkelijke metselaren der middeleeuwen: de verhalen, welke hierover loopen, zijn eveneens gelogen). Immers, voor ieder gezond mensch berust de natuurlijke orde in het volk op de familie en het gezag in het volk, als uitdrukking van den Goddelijken Wil. Dat is zijn geloof, zijn religie, overeenkomende met zijn Godsbegrip. Tot bereiking van haar doel moet dus de vrijmetselarij dit Godsbegrip vernietigen. Haar strijd gold daarom ook in de allereerste plaats de Christelijke Kerken en vooral de Roomsche-Katholieke. Maar, een religie is slechts door een andere te vernietigen en te vervangen. Dat weet de vrijmetselarij zeer goed; haar leden zijn daarom ook vlijtige missionarissen harer religie, waarover James Anderson in “De oude Plichten” schreef:

“De Vrije Metselaren waren vanaf de vroegste tijden verplicht in ieder land den godsdienst van hun vaderland of van hun natie, onverschillig welke die was, te belijden; maar thans, nu zij omtrent hunne bijzondere meeningen geheel vrij gelaten worden, wordt vermeend, dat het beter is, hen slechts de verplichting op te leggen, om dien godsdienst te volgen, waaromtrent het alle menschen eens zijn.”

Deze religie, dat volgt duidelijk uit de doelstelling der broederschap, is het humanisme, de “Menschheid” als God! Toen het Fransche Grootoosten zich machtig genoeg achtte en geen gevaren meer dachtte, ging het er, volkomen logisch, in 1877 toe over, het symbool van het godsbegrip, “Opper-Bouwmeester des Heelals”, te vervangen door het godsbegrip, “De Menschheid”, nog wel op voorstel van den predikant Frédéric Desmons! Sedertdien heet het in deze loge niet meer: “A la Gloire du Grand Architect de “Univers”, doch “A la gloire de “Humanité”!

Het zal voor een ieder duidelijk zijn, wat hiervan de gevolgen moeten zijn, temeer, daar ieder deeltje van dien god dan zelf ook goddelijk is, of zooals Eliphaz Levi het in zijn boek “Leer en Ritueel der Hoogere Magie” (Deel I, blz. 140) het uitdrukte:

“Toen hij begreep, dat God eigenlijk de oneindige mensoh was, zei de mensch tot zichzelf: Ik ben de eindigende God.”

Ja, dan is alles, wat door menschen wordt uitgedacht, goddelijk; dan is het vrije spel van “vraag” en “aanbod”, de liberale economie, een goddelijke wet, waaraan niet getornd mag worden, zoodat de boerenstand in Europa, als drager van het volksdom, verdwijnen moet; dan is een willekeurige handeling van een individu, wie dit ook zij, ook goddelijk; dan bestaat er goed noch kwaad, dan kan er hoogstens sprake zijn van ziekteverschijnselen, waarmee men medelijden moet hebben; dan moet het minderwaardige in stand gehouden worden ten koste van het meerderwaardige, wat dan tegelijkertijd verhinderd wordt, om zich voort te planten, daar het door de liberale economische wet de noodzakelijke bestaansvoorwaarden onthouden worden; dan is een ieder volkomen vrij, om te doen en te laten, wat hij wil!

“Vrijheid is daarom het hoofdelement van eiken magonnieken arbeid, hetzij individueel, hetzij georganiseerd; een vrijheid, die haar grenzen vindt, daar, waar de vrijheid van anderen zou worden aangetast; een geestesgesteldheid, die de eigen overtuiging weet te combineren met verdraagzaamheid.

Zoo schreef de vrijmetselaar Faubel in het “Correspondentieblad” (co. blz. 36 en 37) en bedoelt daarmee o.a” dat het iedereen vrijstaat, zijn nageslacht te verbasteren, zonder dat de rest van het volk hier iets mee te maken heeft; hij bedoelt tevens, dat het der loge volkomen vrij staat, de menschen, als ruwe steenen, zóó te behouwen, dat zij geschikt zijn als bouw materiaal voor den bouw van den menschheidstempel te kunnen worden gebruikt.

Deze arbeid nu is niet anders dan het leiden, of beter gezegd het misleiden der zinnen der volksgenooten. Dat blijkt niet enkel uit de symboliek en ritualistiek der loge, neen, zij uit het ook openlijk!

In het boek van den, naar Zwitserland uitgeweken, hoog graadvrijmetselaar van Duitschen bloede, F. C. Endres: “Het Geheim van den Vrijmetselaar” staat te lezen:

“Genoten vreugde zijn belangrijke bestanddelen van eene harmonische levenswijze.

Het zich ontzeggen daarvan heeft niet de minste ethische verdienste. Niet in het verachten van het aardsche ligt de grootheid van den mensch, wel echter in het harmonisch beleven. Wij zijn kinderen der aarde en willen het ook zijn. Wie het aardsche in ‘t slijk sleurt, onteert onze moeder (sic). De aarde is geen tranendal en geen poel der zonde. De aarde is evenveel waard als de hemel.

“Moed en de zekerheid, dat in het harmonisch volbrengen van het aardsche leven het hoogste levensdoel ligt, zijn de grondslagen van de moraal.

Wanneer zullen de menschen den moed vinden, menschen te zijn?

Wanneer zullen zij laffe hoop opgeven en zich ten volle geven op de plaats hun door de natuur toegewezen?

En voor hen, die aan den hemel gelooven, dit: Wie de aarde niet eert, is den hemel niet weerd!

Ik zou niet in dien hemel willen, waarin eene snibbige, lasterende en huichelachtige begijn of een zich aan elke aardsche taak onttrekkende monnik, met een hommelnatuur, een betere plaats krijgt dan een mensch, die door dalen der duisternis zich met kracht en wil heeft omhooggewerkt tot harmonie, die door zijn twijfel bewijst, dat er diepte in hem is en door zijn dwalen, dat hij niet van stilstand wil weten.” (blz. 167—169).

Dit lange citaat was noodig, tot het beter begrip van de wijze, waarop broeders zich voorstellen, de harmonie in het aardsche te brengen.

Endres vervolgt namelijk (blz. 203 en 204):

“Wij houden de homo-sexueelen niet voor misdadigers, zooals de, door van het leven onkundige juristen vervaardigde, wet (sic) dat doet, doch voor menschen met een ziekelijken

aanleg. Wij zijn, geheel in tegenstelling met de wet, van meening, dat een volwassen mensch met zijn lichaam doen kan wat hij wil.

Het is een besliste domheid in de strafwet, dat het deze menschen met hun ziekelijken aanleg door vrees voor straf het huwelijk injaagt en als gevolg daarvan de overerving van den ziekelijken aanleg op nieuwe generaties juist mogelijk maakt (homo-sexualiteit is niet overerfelijk v. B.). Liet men deze menschen rustig en ongestoord naar hun neiging leven, dan zouden zij groepen vormen, die door die neiging zelve tot uitsterven gedoemd zouden zijn. Het zou even dwaas zijn, wanneer het den een of anderen strafwettenmaker zou invallen, kleurenblinden te straffen (sic).”

Het venijn dezer beschouwing ligt hierin, dat de strafbaarstelling der homo-sexualiteit de oorzaak wordt genoemd van dit kwaad, want ware de strafwet niet tusschen beide gekomen, dan zou de homo-sexualiteit immers reeds lang zijn uitgestorven!

Het is door middel van de democratie, het hulpmiddel der loge, dat in ons land van voor 10 Mei 1940 het “Nederlandsch Wetenschappelijk Humanitair Comité” openlijk propaganda kon voeren vóór dit volksontbindende kwaad en dat deze stichting van den Joodschen pornograaf, Magnus Hirschfeld, vrijelijk jaarlijks in tienduizenden exemplaren haar jaarbericht aan de leden der z.g. Christelijke regeering en aan de studeerende jeugd kon sturen.

Het z.g. “bruine barbarendom” moest hier komen, om dit nest uit te branden en deze “ziekte” offer de geheele lijn strafbaar te stellen! Over het huwelijk laat Endres zich als volgt uit: “Eene geslachtelijke verhouding kan niet, omdat de een of andere ambtenaar haar registreert, moreel worden. Op gelijke gronden kan zij, alleen door het ontbreken van dien ambtenaar, niet immoreel worden.”

(blz. 207).

Maar het zal wel lang duren, voordat in de wetten de onsterfelijke jurist (sic) gestorven en de voelende mensch geboren is.”

(blz. 207).

Hoe hij zich de geesteshouding van dien voelenden mensch voorstelt, blijkt uit het navolgende:

“De wet eischt bescherming der zwangerschap; oorspronkelijk wel met de bedoeling, dat zooveel mogelijk soldaten voor de vorsten zouden worden geboren(!) De staat matigt zich over de lichamen zijner onderdanen een recht aan dat hem niet toekomt. Want zoowel uit biologisch als uit maatschappelijkstaatkundig oogpunt beschouwd komt het niet aan op de hoeveelheid, maar op de gezondheid der geboren en op de economische kracht der ouders om hen groot te brengen. Ongewenschte kinderen zijn geen aanwinst.”

(blz. 208 en 209).

De liberale economische wet, met haar regelmatig terugkerende crises en tijdperken van werkeloosheid, is der loge toch maar een prachtig hulpmiddel tot ondermijning van het volksdom.

Over de geboorte-beperving schrijft dit licht aan den maconnieken hemel:

“Twee mensen echter, die van elkaar houden en door huwelijk en kinderen krijgen een ziekelijke familie zouden scheppen, moeten van huwelijk en kinderen afzien en eene verstandige samenleving zal in den kinderloozen liefdesband dier mensen een daad van biologisch fatsoen, maar niets immoreels zien. Wanneer zal dat het geval zijn?”

(blz. 212).

Wie herinnert zich niet de, tegen het volksche Duitschland ontketende, hitscampagne, toen daar d.d. 14 Juli 1933 “Das Gesetz zur Verhütung erbkranken Nachwuchses” werd afgekondigd, welke wetgeving toch hetzelfde bedoelt, als Endres tenminste voorgeeft. Doch het doel der vrijmetselaars beoogt de ondergraving van het volksdom, het nationaal-socialisme het tegenovergestelde; daarom heette het toen ook, dat de staat niet het recht heeft, op die wijze de persoonlijke vrijheid aan te tasten, hetwelk trouwens door Endres bevestigd wordt:

“Wie een dieperen blik in de natuur geslagen heeft, erkent de achterlijkheid der wetten, die bovendien alleen voor de arme vrouw, maar niet voor de rijke gelden. Een rijke vrouw heeft steeds de middelen om geboorte te voorkomen.

Alleen de arme vrouw, die niet naar het buitenland kan gaan en geen willige helpers kan vinden, moet baren. Dat is een der vele plutocratische(!) grondslagen van onze wetten. De gedachte, dat zooveel mogelijk kinderen een voordeel voor een volk zijn, heerscht nog algemeen. De diepste grond voor deze zonderlinge(?) en zoo oneindig veel ellende verwekkende gedachte (der maconnieke liberale maatschappijleer v. B.) ligt wel hierin, dat men zich met eenige millioenen meer, uit militair oogpunt sterker acht. Men heeft den expansiedrang der overbevolking noodig om het imperialisme te motiveeren.”

(blz. 209).

In een krachtige, volksche samenleving kan de maconnerie niets bereiken; slechts een gemeenschap, welke van haar volksche wortels is losgeslagen, levert het bruikbare bouw materiaal, om den tempel der menschheid te metselen. Door prikkeling der slechte instincten kan dan het volksdom ondergraven worden.

Het verwondert dan ook niet, Endres te hooren verkondigen:

“De staat echter moet zich onthouden van bemoeienis met het vrouwenlichaam (in het oorspronkelijke staat letterlijk: De staaf echter moet zich onthouden van bemoeienis met de ingewanden der vrouw.” De vertalers vonden dat wel wat al te brutaal!). Hij heeft er niets mee te maken. De staat moet niet regeeren. maar besturen.

Eerst wat geboren is staat onder zijn bescherming. Voor vernietiging van het volksdom proclameert de loge de persoonlijke vrijheid; daaruit eischt zij het recht voor de vrouw tot het plegen van abortus! Daarom heeft zij den liberalen politiestaat noodig en schuwt zij den autoritair volksstaat.

Men zegge nu niet, dat dit de meening van een enkeling is. Iedere rechtgeaarde macon denkt er net zoo over!

De vertalers zeggen in de, door hen geschreven, inleiding van dit boek:

“Dit boek is vertaald door enkele leden eener onder het Groot-Oosten der Nederlanden werkende loge. Hun gemeenschappelijke arbeid werd verricht om zooveel mogelijk bekendheid te geven aan de inzichten van den schrijver, in wiens boek in schoonen vorm is vastgelegd, wat ook in hoofd en hart van velen zijner Nederlandsche broeders (de werkelijk ingewijden v. B.) leeft. Zij zijn van oordeel, dat dit boek, ook al heeft het tekortkomingen, aan wie verstaan wil, op voortreffelijke wijze doet kennen wat het Geheim der Vrijmetselarij is en welk standpunt de Vrijmetselarij van heden, op grond van zijn beginselen en levensbeschouwing, in vele opzichten zal innemen.” (blz. III).

Volgens het Joodsche Paradijsverhaal verlokte Satan, in de gedaante der slang, Eva, den appel van den “Boom der Kennis” te plukken en ervan te eten; daarna verleidde zij Adam, ook mee te snoepen. Op die wijze werd de vrouw verlaagd tot het lokkende wijfje, de “Poort der Hel”, het “Vat der Zonde” en werd eeuwenlang getwijfeld aan de mogelijkheid, dat ook zij een ziel zou bezitten.

Nu is het de Satanische loge, die venijnige giftslang, welke de vrouw er toe brengt, niet alleen haar eigen lichaam te verminken, doch het, volgens het besluit eener Goddelijke Voorzienigheid, in haar ontkiemende leven te dooden. Hier wordt de vrouw inderdaad verlaagd tot moordnares!

Op deze wijze is de loge erin geslaagd, van het Fransche volk een stervende natie te maken, die als een gewillige slavin nog haar laatste bloed gaf in den huidige Engelschen oorlog en van het Engelsche een slaafsch werktuig in de handen van een W.C.

Doch ook ons volk is verworden door den beet van dezelfde slang, ook hier werkt o.a. het leger der “engeltjes-makers”; ook hier is mede daardoor de oude volksche kracht gebroken, maar nog niet vernietigd!

Wederom is het dat z.g. “bruine barbarendom”, dat ons te hulp gekomen is en dat der giftslang de tanden heeft uitgebroken door de ontbinding der loges en aanverwante genootschappen. Daarmee is het gevaar echter niet bezworen, want de slang leeft nog! Haar geest wroet nog voort; aan ons het beest volkomen te vernietigen!

Daarbij moge vooral niet het volgende uit het oog worden verloren:

In de Inleiding van het Wetboek der Nederlandsche vrijmetselaren van het jaar 1797 staat geschreven:

“Dat ons onberispelijk en nuttig gedrag in de burgerlijke samenleving, altijd de beste verdedigster zij onzer Orde. Dar wij de Besturen dwingen om onze deugd te eerbiedigen en hen noodzaken om ons te beschermen.”

Juist 137 jaren later hebben Christelijke staatslieden: de R.-K. Minister van Justitie Goseling — na de voorbereiding door Van Schaëck — en de Calvinistische Patriarch H. Colijn, gesteund door het geheele Ministerie en het Parlement, op enkelen na, het giftig serpent, de loge, tot een beschermde groep der bevolking verklaard ter bescherming der democratie tegen de eenige gezonde, de volksche groepeerings.

Op het politiek Christendom valt in den strijd tegen het beest, zooals begrijpelijk is, niet te rekenen; in tegendeel, tegen het volksdom gaan de bovenvolksche krachten, hoe verscheiden van aard zij ook mogen zijn, altijd samen.

Dat is echter een kapittel op zichzelf.

Dahmen von Buchholz, R. W. (194?). *De volksontbindende invloed der vrijmetselarij. Fragmenten uit God "Satan". De werkelijke zin der loge.* Amsterdam: Keurkamer.